

Majlyckan

När Sven dog 1841 kunde änkan Britta Kristiansdotter inte klara av arrendet till Gunneröds ägare. Hon och barnen fick lämna torpet Intaget och söka sig något annat. Det kan ha varit här i Majlyckan hon slog sig ned, i resterna efter en gammal sövila. Så kallades fårhusen dit vallpojken förde sin hjord nattetid till skydd för rovdjuren. När dessa mot mitten av 1800-talet utrotades, övergavs sövilorna.

Murarna fick byggas på med några trälappar. Taket var troligen täckt med vass och torv och man kan se spår efter en murstock. Britta dog 1849. Den tjugoårige sonen Karl hade gått bort strax innan och kvar i stugan blev dottern Sofia som gift sig med sjömannen Magnus Nilsson.

I riktigt fattiga hem fick barnen ibland stanna kvar i halmbädden hela dagen för att hålla hungern borta. Kanske hade mor lite potatis med sig när hon kom om kvällen, någon gång fanns salt sill på bordet, sällan bröd och gröt, ofta bara vattvälling på hoptiggda rester. Kylan höll man nödtorftigt borta genom att elda med ljung och torv. Ved kunde bara rikt folk hålla sig med.

Magnus dog 1856 i tuberkulos. Sofia bodde kvar till sin död 1867, skriven som fattighjon i kyrkoböckerna. Hennes tre barn flyttade härifrån. Betty blev piga hos Nils Olsson i Stora Huseby och Niklas dräng hos handlaren Olof Larsson i Kårehogen. Majlyckan lämnades öde och föll ihop.

Troligen var det här den fattiga torparänkan Britta Kristiansdotter bodde med sina barn i en eländig stuga.